

enhver anden revalideringsbestræbelse og derfor bør forblive under tunghøreforsorgen i socialministeriet.

2. Vedrørende anden fritidsundervisning.

Betænkningens overvejelser i forbindelse med ønsket om at skabe mulighed for, at voksne hørehæmmede med udbytte kan deltage i den almindelige folkeoplysningsvirksomhed, må derimod hilses med stor tilfredshed.

Det er jo en kendsgerning, at svigtende hensyntagen og savnet af tekniske foranstaltninger hidtil har afholdt de fleste hørehæmmede fra at udnytte de fortrinlige tilbud, der gives fra kommuners eller private oplysningsforbunds side. Kun i ringe omfang har det under forsorgen været muligt at iværksætte aftenskole- eller aftenhøj-skolepræget undervisning for hørehæmmede. Man ser derfor med stor forventning hen til, at der skabes lovmæssig hjemmel for inden for fritidsundervisningens rammer at etablere de nødvendige tekniske installationer i akustisk velegnede lokaler, således at hørehæmmede på frivillig basis kan tilmelde sig diverse former for undervisning med forventning om tilfredsstillende udbytte.

Fra forsorgsside vil man være særdeles interesseret i efter afsluttet høreapparatbehandling eller specialundervisning at kunne henvise hørehæmmede til deltagelse i sådan undervisning, hvor de kan anvende de under specialoptræningen tilegnede høre- og mundaf læsefærdigheder. Ligeledes hilser man forslaget om oprettelsen af fritidsgrupper med hobbypræget virksomhed velkommen, idet man må antage, et sådant tilbud vil tiltale mange hørehæmmede.

På betænkningens side 81 anføres, at visse af statens lokaler med fordel vil kunne anvendes for det folkeoplysende arbejde. På dette punkt kan man fra forsorgsside ligeledes tilsige sin fulde støtte og interesse for samarbejde, idet man finder det helt naturligt, at forsorgens veludstyrede lokaler på høreinstitutter og ved hørekurser stilles til

rådighed for fritidsundervisningens arrangementer, hvori deltager hørehæmmede.

Til at administrere fritidsundervisningen tilbud til hørehæmmede kunne man tænke sig oprettelsen af et LBH-oplysningsforbund, hvis konsulent bl. a. må have til opgave at sikre tilstedeværelsen af egnede lokaler og lærere, hvor der på lokalt hold melder sig hørehæmmede deltagere til planlagt undervisning.

Med hensyn til kravene om fornødne foranstaltninger ud over akustisk velegnede lokaler kan man i relation til hørehandicappets grad groft opstille følgende retningslinjer:

1. *Lettere hørehæmmede* vil ved brug af høreapparat i reglen kunne deltage på normale hold på lige fod med normalt hørende uden væsentlig hensyntagen fra lærerens side.
2. *Middelsvært hørehæmmede* må for at opnå tilfredsstillende udbytte af undervisningen på normale hold kræve installeret forstærkerapparat i undervisningslokalet for tilslutning til høreapparatet og må kunne regne med temmelig stor hensyntagen fra lærerens side.
3. *Svært hørehæmmede og døvblevne* må formentlig i alle tilfælde undervises af høre-pædagoger. Af hensyn til førstnævnte må lokalet være udstyret med optimalt virkende forstærkerapparat. Over for sidstnævnte vil det være nødvendigt at anvende mund-håndsystemet som kommunikationsmiddel.

Med disse betragtninger skal man tillade sig at henstille til ministeriet, at den kommende lov om fritidsundervisning bliver udformet under hensyntagen til de i denne skrivelse fremførte synspunkter.

Nærværende skrivelse bedes til sin tid fremsendt til det kommende folketingsudvalg vedrørende dette lovforslag.

Landsforeningen for Bedre Hørelses udvalg ønsker til sin tid gerne foretræde for folketingsudvalget.

Med ærbødighed

Henry Pedersen,
landsformand.

Til undervisningsministeriet.